

[Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.treasury.gov/resource-center/tax-policy/Documents/Approaches-to-Improve-Business-Tax-Competitiveness-12-20-2007.pdf>.

Анотація

У статті розглядається сутність конвергенції національних податкових систем у сфері оподаткування доходів ТНК та особливості процесів конвергенції у країнах ЄС. Сформульовано авторське тлумачення сутності конвергенції національних податкових систем з урахуванням існуючих підходів. Аналізується зміст найактуальніших кроків урядів Німеччини та Франції у податковій сфері у напрямку конвергенції. Зроблено висновок, що реалізація конвергенції за більшістю з визначених аспектів вимагає кардинальних змін французького та німецького правил оподаткування, тривалого часу і може мати значні економічні та бюджетні наслідки.

Ключові слова: конвергенція національних податкових систем, корпоративний прибутковий податок, Єдина консолідована база корпоративного оподаткування, Зелена книга німецько-французького співробітництва з оподаткування бізнесу.

Аннотация

В статье рассматривается сущность конвергенции национальных налоговых систем в сфере налогообложения доходов ТНК и особенности процессов конвергенции в странах ЕС. Сформулировано авторское толкование сущности конвергенции национальных налоговых систем на базе существующих подходов. Анализируется содержание актуальных шагов правительств Германии и Франции в налоговой сфере в направлении конвергенции. Сделан вывод о том, что реализация конвергенции по большинству из определенных аспектов требует кардинальных изменений французского и немецкого правил налогообложения, длительного времени и может иметь значительные экономические и бюджетные последствия.

Ключевые слова: конвергенция национальных налоговых систем, корпоративный подоходный налог, Единая консолидированная база корпоративного налогообложения, Зеленая книга немецко-французского сотрудничества по налогообложению бизнеса.

Annotation

The article examines the nature of convergence of national tax systems in the area TNC taxation and features of convergence in the EU. Been formulated an author's interpretation of the essence of convergence of national tax systems based on existing approaches. An author's interpretation of the convergence of national tax systems based on existing approaches. Analyzed the content of most relevant steps of French and Germany governments in the tax area towards convergence. It is concluded that the implementation of convergence for most of the identified issues requiring major changes of French and German tax rules, a long time and have significant economic and budgetary implications.

Key words: convergence of national tax systems, corporate income tax, Common Consolidated Corporate Tax Base, Green Paper on German-French cooperation regarding business taxation.

УДК 336.011

**Гнєшєва В.О.,
аспірант,**

Класичний приватний університет

МЕТОДИ ТА ІНСТРУМЕНТИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ ДОМОГОСПОДАРСТВ

Постановка проблеми. Сучасна змішана економіка розвинених країн передбачає існування в рамках однієї держави різних економічних секторів. В якості одного з таких секторів виступає «економіка фізичних осіб – домогосподарств» зі своїми нормами, правилами та інститутами.

Фінанси домогосподарств – це найважливіший опосередкований індикатор і факторний показник ринку будь-якого рівня. Саме значення цього показника визначають нинішній і подальший розвиток ринку, тренди, що виникають, а також дозволяють аналізувати події минулих років і їх причини.

Управління фінансовими ресурсами домогосподарства є важливим питанням не тільки в межах цього домогосподарства і його найближчих контрагентів, але й у масштабах держави. Інформація про структуру управління фінансами домогосподарств: на що витрачають, скільки заробляють, які джерела заробітку й інші питання – усе це дозволяє робити висновки не тільки про добробут населення, але й про загальноекономічні показники, а також прогнозувати подальший розвиток або спад.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Серед найавторитетніших учених, які у різні часи займались вивченням даної господарської форми, можна виділити таких: Г. Беккер, Е. Тоффлер, Р. Поллак, Дж. Ходжсон та інших. На пострадянському просторі дослідженню сутності домашнього господарства присвячені праці Д. В. Сергєєва, Р. М. Нуреєва, Н. В. Манохіної, В. М. Жеребіна, І. І. Осипової, Б. М. Левіна, І. Є. Калабіхіної, Т. В. Жилкіної, Т. О. Кізими та інших.

У наш час більшість популярних і наукових видань, радіо й телебачення містять цілі рубрики про управління грішми громадян, написані сотні книг з приватних питань менеджменту громадян. Однак фундаментальних праць по змісту, місцю й ролі управління фінансовими ресурсами домашніх господарств недостатньо. Головна тому причина – відсутність теоретичних розробок найважливіших положень фінансового менеджменту домогосподарств [4, с. 157].

Постановка завдання. Враховуючи вищевикладене, метою статті є огляд методів та інструментів управління фінансовими ресурсами домогосподарств, а також визначення їх впливу на формування та використання фінансових ресурсів домогосподарств України.

Виклад основного матеріалу дослідження. Економічна поведінка суб'єктів в умовах ринкових відносин підкреслює, що їх індивідуальні рішення мотивовані власними приватними інтересами, які в першу чергу вигідні їм самим. Координацію дій при цьому здійснюють особисті фінанси, які забезпечують доведення до логічного завершення економічних рішень індивідів як всередині сім'ї, так і за її межами.

Основним принципом сучасного суспільства є страх втрати фінансової незалежності, яка є характеристикою не тільки стійкості до фінансових потрясінь, але і здатністю грамотно розпоряджатися своїми фінансовими ресурсами.

В залежності від методів управління фінансовими ресурсами сім'ї та відносинами, які складаються всередині домогосподарства, формування сімейного економічного статусу залежить від фінансової грамотності та фінансової поведінки всіх її членів, від того, як і ким приймаються рішення з питань розподілу грошових коштів усередині сім'ї, яка роль відводиться кожному в цьому процесі.

Грамотний менеджмент і розуміння правильного розміщення вільних фінансових ресурсів дозволяють по-іншому поглянути на сімейний бюджет і організувати оптимальний рух грошових коштів, а також в значній мірі унебезпечити домогосподарства від внутрішніх негативних явищ, таких як «чорний вівторок» у РФ, так і зовнішніх криз, та зробити розвиток економіки більш регульованим і прогресивним [4, с. 161].

Фінансові відносини, які складаються серед членів домашнього господарства, пов'язані з контролем надходження грошових коштів, а також з їх розподілом і перерозподілом, розрізняються в залежності від ступеня управління сімейним бюджетом та впливу на його формування.

При розгляді складових елементів бюджету домашнього господарства необхідно враховувати ступінь розподілу влади в сім'ї та свободу доступу як до загальних, так і до індивідуальних фінансових ресурсів, а також характеристики фінансової поведінки членів домашнього господарства. Це пов'язано з тим, що методи та інструменти управління фінансовими ресурсами зазвичай сильно відрізняються.

Існують «унітарні» і «колективні» методи управління при прийнятті рішень в домогосподарстві. Унітарні методи розглядають домогосподарство як єдине утворення, що приймає узгоджене рішення, і пропонують різні механізми розподілу добробуту та управління бюджетом. Колективні методи розглядають домогосподарство як кооперативне або некооперативне підприємство.

Оскільки в домогосподарстві відбувається акумуляція фінансових ресурсів окремих його членів, більшість важливих економічних рішень (наприклад, рішення про покупку продуктів харчування або нового автомобіля, про освіту дітей, про вихід на ринок праці, місце проживання, вибір форми заощаджень) ухвалюються не індивідуально, а на рівні домогосподарства. Але навіть тоді, коли якесь рішення ухвалюється одним членом домогосподарства, як правило, виявляється, що воно обумовлене іншим рішенням, прийнятим іншим членом домогосподарства або спільно [6, с. 127].

Сімейні стратегії формуються під впливом типу владних відносин, що склалися у родині. У результаті виділяють три типи владних відносин: з домінуванням чоловіка, егалітарні і з домінуванням жінки. Оскільки сімейна влада є багатоплановим поняттям, емпірично владні відносини в родині можуть бути виміряні через результати прийняття рішень, напрямки конфліктів або тип переважного поділу праці в родині [6, с. 128].

Існують методи управління сімейними фінансами, які ґрунтуються на виділенні сфер відповідальності в їх управлінні з урахуванням статі подружжя:

—система «матріархату» – при якій дружина повністю бере на себе управління фінансовими ресурсами;

—система «патріархату» – коли чоловік повністю контролює фінансові ресурси, забезпечуючи необхідним всіх членів сім'ї;

—система фіксованого бюджету на ведення домашнього господарства передбачає розподіл відповідальності між подружжям при формуванні бюджету сім'ї;

—система незалежного управління складається в тому випадку, коли обидва з подружжя мають незалежні бюджети і не претендують на всі гроші сім'ї;

—система загального управління, використовується тоді, коли обидва з подружжя на рівних правах розпоряджаються загальними фінансами сім'ї.

Дослідники сімейних фінансів виокремлюють три найбільш поширених методи управління фінансовими ресурсами в домогосподарстві: спільний бюджет, роздільний та спільно-роздільний бюджет.

Спільний бюджет найпоширеніший в Україні, його зазвичай використовують подружжя з приблизно рівними доходами. Всі зароблені кошти складаються разом, після чого спільно вирішується формування та їх розподіл. Згідно з усіма соціопитуваннями, близько 70 % українських сімей обирають спільний тип бюджету.

Роздільний сімейний бюджет поширюється в сім'ях, в яких і чоловік і дружина отримують досить велику зарплату і можуть вільно розпоряджатися своїми коштами, а коли у когось закінчуються гроші, один позичає у другого з умовою, що обов'язково поверне борг. Цей вид сімейного бюджету в нашій країні не надто приживається.

Спільно-роздільний бюджет, зручний для використання в сім'ях з різним рівнем доходу, сім'я складає кошторис, скільки грошей треба витратити на найнеобхідніше: харчування, комунальні платежі, господарські витрати.

Фінанси домашніх господарств характеризують використання домашніми господарствами фінансових інструментів для досягнення своїх цілей і, як правило, це відбувається шляхом спільно прийнятих економічних рішень на основі спільного формування та спільного використання фондів грошових коштів, необхідних для споживання і накопичення.

Різноманіття і складність фінансових інструментів, що використовуються домогосподарствами, зумовлює велику важливість прийняття численних правильних фінансових рішень.

Серед усієї сукупності фінансових посередників найважливішу роль у фінансовому забезпеченні добробуту домогосподарств відіграють банківські установи, пенсійні фонди, страхові компанії, кредитні спілки, інвестиційні компанії та інші структури (рис. 1).

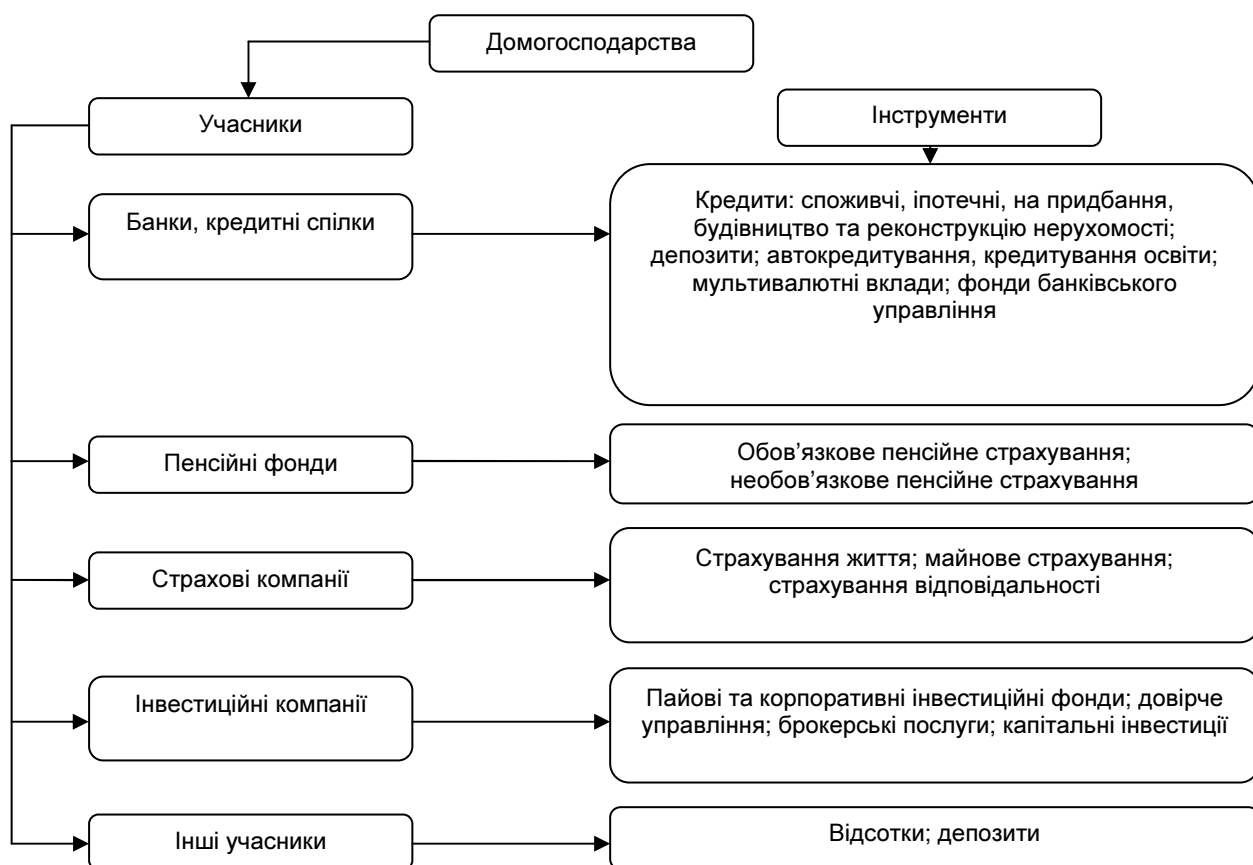

Рис. 1. Основні учасники та інструменти управління фінансовими ресурсами домашніх господарств

Джерело: розроблено автором

Банківські установи є посередниками між власниками коштів та їх користувачами, основне їх призначення полягає в забезпеченні економіки країни фінансовими ресурсами, необхідними для її стійкого розвитку, також вони відіграють важливу роль у зростанні суспільного добробуту, що підтверджується динамікою депозитних і кредитних операцій за участю домогосподарств.

Для домогосподарств кредитування є дієвим механізмом управління своїми фінансовими ресурсами. Кредит не тільки сприяє більш повному задоволенню потреб фізичних осіб, а й породжує нові потреби, що безпосередньо впливають на зростання суспільного виробництва товарів і послуг, а також на покращення життєвого рівня та зміни стандартів життя.

Кредити дуже необхідні тій частині домогосподарств, які постійно зазнають значної потреби в грошових коштах до моменту одержання власних доходів.

Найбільш поширеними формами розміщення домогосподарствами своїх надлишкових коштів є депозитні рахунки в комерційних, ощадних банках та кредитних спілках. Ці фінансово-кредитні установи постійно підвищують якість наданих домогосподарствам депозитних послуг, забезпечують їх відповідними гарантіями та прийнятними відсотками. Отже, це сприяє залученню домогосподарств саме до депозитних операцій (табл. 1).

Таблиця 1

Депозити домашніх господарств у розрізі строків погашення

Період	Депозити домашніх господарств за строками погашення				
	Усього, млн. грн.	на вимогу, %	до 1 року, %	від 1 року до 2 років, %	більше 2 років, %
2005	74778	24,95	25,44	49,60	-
2006	108860	23,83	20,99	55,17	-
2007	167239	23,99	19,44	48,97	7,60
2008	217860	18,63	25,65	45,27	10,45
2009	214098	26,75	45,85	21,78	5,62
2010	275093	24,05	36,34	33,42	6,19
2011	310390	22,85	33,65	36,67	6,83

Джерело: [1]

Починаючи з 2006 року, спостерігається тенденція до зростання депозитів домогосподарств у банківській системі. Протягом 2006-2008 років найбільшу питому вагу серед депозитних зобов'язань мали депозитні вкладення від 1 до 2 років. Залученню депозитних коштів сприяла діюча система гарантування вкладів. Рішенням адміністративної ради Фонду гарантування вкладів фізичних осіб у лютому 2007 року було збільшено розмір відшкодування коштів вкладникам у разі банкрутства банку до 25 тис. грн., у серпні – до 50 тис. грн. У 2012 році ця сума була збільшена до 150 тис. грн.

У 2008 року, враховуючи несприятливий розвиток процесів у світовій економіці, недовіру населення до фінансового стану окремих банків та банківської системи в цілому, спостерігався відплив депозитних коштів.

Щоб не допустити дефіциту ліквідності у банківській системі і забезпечити економічне зростання, будуть використовуватися всі доступні інструменти, а саме: відсоткові ставки, нормативи обов'язкового резервування, валютний курс. Такий вибір має і соціальний аспект, оскільки пов'язаний з необхідністю здійснювати соціальне реформування, забезпечити зростання реальних доходів [8, с. 222].

З метою запобігання відпливу коштів населення з банківської системи, зокрема у жовтні – грудні 2008 року, та нарощення ресурсної бази банки поступово збільшували процентні ставки за депозитами домашніх господарств протягом року. Отже, протягом 2008 року банківський сектор розвивався в умовах відпливу депозитів і погіршення якості активів [1].

У 2009 році приріст коштів на депозитних рахунках забезпечувався переважно за рахунок сектору домашніх господарств. Динаміка депозитів протягом року була неоднорідною і в основному залежала від ступеня довіри населення до банківської системи та ситуації на валютному ринку. Динаміку депозитів на 01.01.2010 року визначали депозити сектору домашніх господарств, частка яких у загальному обсязі становила 63,9%. Зростання депозитів населення частково завдячує поверненню депозитів з привабливими відсотковими ставками, які було вилучено із системи під час періоду кризи в 2008-2009 рр.

Обсяги депозитів домогосподарств упродовж 2005-2010 років збільшилися у номінальному обсязі у 3,5 рази до 592,9 млрд. грн., а залишки депозитних сум на рахунках установ банків – з 74,8 млрд. грн. у 2005 році до 275,1 млрд. грн. у 2010 році.

Після повільного відновлення депозитної бази у 2010 році банківська система була готова до динамічного розвитку в 2011 році.

Отже, депозитні операції є не тільки засобом збереження і накопичення фінансових ресурсів, а також ефективним інструментом управління вільними грошовими залишками домогосподарств.

Члени сімейного домогосподарства підлягають загальнообов'язковому державному пенсійному страхуванню. Домогосподарство реєструється як платник внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування в органах Пенсійного фонду України.

В Україні існує також система необов'язкового пенсійного забезпечення. Формувати внески у систему необов'язкового пенсійного забезпечення на власне пенсійне майбутнє може не кожен громадянин України, зважаючи на низький рівень життя населення нашої країни. Ті громадяни, які мають можливість створювати певні заощадження, через низьку довіру до економічної та політичної стабільності в нашій країні також недостатньо користуються цими послугами.

Необов'язкове пенсійне страхування, як інструмент формування фінансових ресурсів домогосподарств, залежить від рівня їхнього життя і структури їх доходів.

Система недержавного пенсійного забезпечення протягом останніх років розвивається досить динамічно. З огляду на це, система недержавного пенсійного забезпечення має потенціал для подальшого розвитку пенсійного забезпечення домогосподарств в Україні.

Станом на 31.12.10 р. адміністраторами недержавних пенсійних фондів було укладено 69741 пенсійний контракт з 56139 вкладниками, з яких 53754, або 95,8 %, – домогосподарства. Недержавні пенсійні фонди виявляють високу ефективність у плані підвищення індивідуального добробуту учасників страхування (табл. 2).

Таблиця 2

Окремі показники діяльності недержавних пенсійних фондів в Україні

Показник	Рік					
	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Кількість НПФ, шт.	54	79	96	109	107	101
Кількість учасників за укладеними пенсійними контрактами, тис. осіб	88,4	193,3	278,7	482,5	497,1	569,2
Пенсійні внески, млн. грн.	36,4	114,4	234,4	582,9	754,6	925,4
Пенсійні виплати, млн. грн.	1,7	4,0	9,1	27,3	90,1	158,2
Пенсійні виплати, у % до сукупних доходів домогосподарств	0,00	0,00	0,00	0,01	0,02	0,04

Джерело: [2].

Як бачимо з даних табл. 2, кількість учасників, пенсійні внески, пенсійні виплати за недержавним пенсійним страхуванням у 2010 році зросли у порівнянні з 2005 роком. Для домогосподарств, як учасників недержавних пенсійних фондів, страхові виплати представляють собою достатньо вагому складову грошових ресурсів, даючи змогу суттєво розширити індивідуальне споживання. В умовах сучасного податкового законодавства та стану пенсійного забезпечення, громадяни є найбільш незахищеними в період пенсійного віку. З огляду на це, необов'язкове пенсійне страхування є привабливим та перспективним інструментом формування фінансових ресурсів, тому що, будучи потенційно найбільш платоспроможними в період своєї трудової діяльності, та маючи при цьому накопичені фінансові ресурси, домашнім господарствам надається можливість їхнього нарощування.

Становлення ринкової економіки в Україні об'єктивно вимагає створення реальної системи страхового захисту населення, а саме домашніх господарств, які стають індикатором розвитку конкурентоспроможної та інвестиційно-привабливої індустрії страхування.

Страховий ринок, як ефективний інструмент впливу на суспільний добробут, справляє подвійний ефект: з одного боку, це захист від дії негативних чинників, які спричиняють матеріальні збитки чи втрату вигоди (економія витрат домашніх господарств); з іншого боку, отримання додаткових доходів домогосподарствами від накопичення та ефективного використання коштів за договорами.

Страхові послуги, які надаються домашнім господарствам можна поділити на такі групи: страхування життя, здоров'я та працездатності; страхування майна; страхування відповідальності.

Страхування життя – це унікальний фінансовий інструмент, який поєднує в собі дві можливості: накопичення і страхування.

Страхування життя в розвинених країнах світу є важливим інструментом соціального захисту населення. На ринку страхових послуг України страхування життя займає всього 0,66%, а в розвинених країнах – 30-40% (рис. 2).

Страхові премії, які надійшли від домогосподарств за видом страхування життя, за 2009 рік становили 641,4 млн. грн., за 2010 рік – 754, 8 млн. грн., що на 17,7% більше ніж за аналогічний період 2009 року [3].

Від страхувальників-фізичних осіб за 2011 рік надійшло 7478,7 млн. грн. валових страхових премій, що на 21,2% більше, ніж за 2010 рік.

Структура валових страхових премій, які надійшли від фізичних осіб за 2011 рік, має такий вигляд: 6295,9 млн.грн. – за видами страхування, іншими, ніж страхування життя (на 16,2% більше ніж за 2010 рік); 1182,8 млн. грн. – за видом страхування життя (на 56,7% більше ніж за 2010 рік). Страхові

виплати страхувальникам – фізичним особам за 2011 рік становили 2210,6 млн. грн. (45,4% від загальних валових виплат), що на 9,3% менше ніж за відповідний період 2010 року [5].

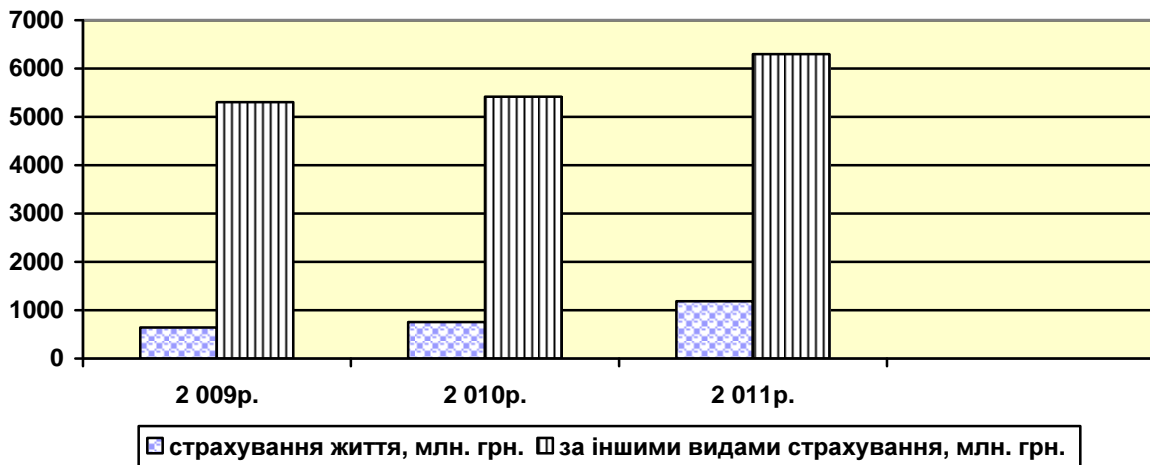

Рис. 2. Динаміка страхових платежів у секторі страхування домогосподарств

Джерело: [3; 5].

Як видно з рис. 2, в страхуванні життя намітилося невелике зростання, але тривала економічна криза в Україні призвела до різкого падіння рівня життя населення, у якого практично немає вільних коштів для того, щоб скористатися послугами страхових компаній, які здійснюють страхування життя.

Сьогодні для домашніх господарств актуальним питанням є розвиток інвестиційних фондів, які сформовані на основі внесків учасників, що передаються на довірче управління спеціалізованої компанії із управління активами з метою отримання інвестиційного прибутку. Приватні особи є основними постачальниками грошових коштів, вони взагалі дають інвестиційному процесу більше, ніж беруть від нього. Сукупність грошових заощаджень населення називають інвестиційним потенціалом [7, с. 174]. Через інвестиційні фонди домогосподарства реалізують свої інвестиційні можливості. Головна перевага інвестиційних фондів, в конкурентній боротьбі за залучення заощаджень домогосподарств, полягає в наданні клієнтам найбільш повного спектра інвестиційних можливостей і пропонування прибутковості і надійності їх фінансовим ресурсам.

Протягом 2006-2008 років в Україні збільшувався рівень зайнятості, підвищувався життєвий рівень населення, зростали доходи. Ріст доходів населення, доповнений сприятливою макроекономічною ситуацією, надав можливість вкладати вільні кошти в інвестиційні фонди.

Падіння рівня доходів населення, негативна соціально-економічна ситуація протягом 2008-2010 років несприятливо позначилась на діяльності інвестиційних фондів: знижувалась дохідність, зменшувались активи і, як наслідок, інвестори пред'являли до викупу цінні папери і виходили з інвестиційних фондів. В сучасних умовах інвестиційні фонди не користуються великим попитом у домогосподарств, що пов'язано як з об'єктивними причинами (криза ринку, низький рівень доходів населення), так і з факторами суб'єктивного плану (стійка недовіра до будь-яких фінансових інститутів, що залучають кошти населення).

Висновки з проведеного дослідження. Оцінюючи сучасний стан розвитку фінансів вітчизняних домогосподарств, можна констатувати, що подальший їх розвиток повинен бути обумовлений системою виважених, послідовних заходів, реалізація яких потребує використання різноманітних методів управління, серед яких центральне місце займають «унітарні» і «колективні» методи управління, а також методи управління сімейними фінансами, які ґрунтуються на виділенні сфер відповідальності в їх управлінні з урахуванням статі подружжя.

Серед фінансових інструментів управління фінансовими ресурсами домогосподарств найважливішу роль відіграють банки, діяльність яких веде до зростання реальних доходів громадян від розміщення заощаджень, а також до розширення їх фінансових можливостей завдяки кредитуванню.

Не менш значущим інструментом управління фінансовими ресурсами домогосподарств є загальнообов'язкове державне пенсійне страхування, яке складається з двох рівнів: солідарної системи та системи обов'язкового накопичення, а також недержавне пенсійне забезпечення. Для того, щоб запровадження обов'язкової накопичувальної пенсійної системи стало дієвим інструментом формування фінансових ресурсів українських громадян, необхідна практична реалізація пенсійної реформи, яка містить соціальні, економічні, демографічні, фінансові та політичні складові.

Страхові та інвестиційні компанії є одними з найпоширеніших структур для накопичення й ефективного розміщення коштів домашніх господарств, і надають громадянам відчуття впевненості, захищеності від соціальних ризиків. В контексті цього уваги заслуговує: активізація інвестиційної

діяльності домогосподарств шляхом створення умов для розвитку відкритого, інформаційно-ефективного, ліквідного ринку цінних паперів, ринку страхових послуг; розвитку фінансової грамотності, обізнаності населення щодо фінансових інструментів, переваг їх використання з метою заощадження та інвестування.

Бібліографічний список

1. Депозити, надані домашнім господарствам за цільовим спрямуванням, строками погашення та у розрізі валют / Річний звіт Національного банку України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.bank.gov.ua/doccatalog/document;jsessionid...?id=69287>
2. Інформація про стан і розвиток недержавного пенсійного забезпечення України в 2005–2010 роках / Державна комісія з регулювання ринків фінансових послуг України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.dfp.gov.ua/732.html>
3. Інформація про стан і розвиток страхового ринку України // ПСОУ «Insurance Online. 2010». – № 32. – С. 1-8. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://forinsurer.com/files/file00365.pdf>
4. Кокин А. С. Концептуальные основы финансового менеджмента домашних хозяйств / А. С. Кокин, В. Д. Фетисов, Т. В. Фетисова // Вестник Нижегородского университета им. Н. И. Лобачевского. – 2009. – № 1. – С. 157-161.
5. Огляд ринків фінансових послуг та підсумки діяльності небанківських фінансових установ за 2011 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://forinsurer.com/files/file00425.pdf>
6. Попова Д. О. Теоретические модели принятия решений в домохозяйстве / Д. О. Попова, О. В. Синявская // Spero. – 2011. – № 14. – С. 121-142.
7. Рамський А. Ю. Інвестиційний потенціал заощаджень фізичних осіб та механізми його реалізації / А. Ю. Рамський // Актуальні проблеми економіки. – 2007. – № 5. – С. 173-178.
8. Соколик М. П. Динаміка депозитів і кредитів домашніх господарств та її наслідки / М. П. Соколик // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України. – К., 2009. – № 24. – С. 222-232.

Анотація

Проведено аналіз існуючих методів та інструментів управління фінансовими ресурсами домогосподарств. Досліджено роль різноманітних фінансових інструментів у фінансовому забезпеченні добробуту домогосподарств. Визначена динаміка депозитів домашніх господарств у розрізі термінів погашення, показників діяльності недержавних пенсійних фондів, а також страхових платежів у секторі страхування домогосподарств в Україні. Виявлено, що найбільш значущими інструментами управління фінансовими ресурсами домогосподарств є кредитування, депозити, обов'язкове та необов'язкове пенсійне страхування, страхування життя, майнове страхування; страхування відповідальності, а також інвестиційні фонди, через які домогосподарства реалізують свої інвестиційні можливості.

Ключові слова: домогосподарство, фінансові ресурси, бюджет, банківські установи, пенсійні фонди, страхові та інвестиційні компанії.

Аннотация

Проведен анализ существующих методов и инструментов управления финансовыми ресурсами домохозяйств. Исследована роль различных финансовых инструментов в финансовом обеспечении благосостояния домохозяйств. Определена динамика депозитов домашних хозяйств в разрезе сроков погашения, показателей деятельности негосударственных пенсионных фондов, а также страховых платежей в секторе страхования домохозяйств в Украине. Выявлено, что наиболее значущими инструментами управления финансовыми ресурсами домохозяйств являются кредитование, депозиты, обязательное и необязательное пенсионное страхование, страхование жизни, имущественное страхование; страхование ответственности, а также инвестиционные фонды, с помощью которых домохозяйства реализуют свои инвестиционные возможности.

Ключевые слова: домохозяйство, финансовые ресурсы, бюджет, банковские учреждения, пенсионные фонды, страховые и инвестиционные компании.

Annotation

Were analyzed existing methods and tools for managing the financial resources of households. Was investigated the role of various financial instruments in the financial support of household wealth. Defined the dynamics of household deposits in the form of deposits maturity, performance of private pension funds and insurance payments in the insurance sector households in Ukraine. It was revealed that the most meaningful financial management tools of household are lending, deposits, mandatory and optional pension insurance, life insurance, property insurance, liability insurance, and investment funds to help households realize their investment opportunities.

Key words: household, financial resources, budget, banking institutions, pension funds, insurance companies and investment companies.